

Mannes gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104. Davon patron. श्यामाक ebend.
pl. श्यामाका: gaṇa गोपवनादि zu P. 2, 4, 67. N. pr. eines Volkes Vā-
rāu. Brh. S. 14, 28. — 2) oxyt. adj. (f. ई) von श्यामाक 1) a) gaṇa ता-
लादि zu P. 4, 3, 152. चरू TS. 1, 8, 2, 2, 3, 2, 6. Kāṭh. Çr. 4, 6, 16. 15, 4, 8.
Lāṭj. 8, 2, 9. भोजन MBh. 3, 6038. घन 12, 9814. 13, 4338. — Vgl. राज०.
श्यामाङ्ग (श्याम + अङ्ग) m. der Planet Mercur Taitt. 4, 1, 93. H. 117.
श्यामाक्षी f. = नीलाक्षी Rāśan. im ÇKDr.
श्यामाप् (von श्याम), ०यते eine dunkle Farbe annehmen: वनानि Ragh.
2, 17. Prab. 79, 16. श्यामाप्यते न युष्मासु यः (उपदेशः) काञ्चनमिवाग्निषु Mā-
lav. 30. Kāṭh. (ed. Calc. 1862) 9, 7, 10, 2 v. u. 17, 4. श्यामापित (दिवस)
Sāh. D. 346, 10.
श्यामायन (von श्याम) m. patron. gaṇa अश्वादि zu P. 4, 1, 110. ein
Sohn Viçvāmitra's MBh. 13, 254.
श्यामायनि m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 53, a, 11.
श्यामायनिन् m. pl. N. einer nach einem Schüler Vaiçvāmpājana's
benannten Schule P. 4, 3, 104. Schol. Anupada 2, 12, 3, 5.
श्यामायनीय m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 238.
श्यामालता f. wohl = श्यामलता Varāh. Brh. S. 29, 13.
श्यामित (von श्याम) adj. dunkel gefärbt: मदलुतिश्यामितगण्डलेखाः
Kir. 16, 2.
श्यामीकर (श्याम + 1. कर), करोति dunkel färben R. 4, 29, 9. Ragh. 9, 56.
श्यामीभू (श्याम + 1. भू), ०भवति dunkelfarbig werden Kir. 5, 37.
श्यामेय m. patron. von श्याम gaṇa शुभ्रादि zu P. 4, 1, 123.
श्याव 1) adj. oxyt. schwarzbraun, braun AK. 1, 1, 4, 25. H. 1396. HA-
Lā. 4, 50. Ross des Jama AV. 5, 5, 8. श्यावाः सवितुः Naigh. 1, 15. श्यावाः
शित्तिपादः RV. 1, 33, 5. 100, 16. श्यावा रथं वक्तो रोहिता वा Braune
oder Füchse 2, 10, 2. 8, 46, 23. गृध्र AV. 7, 98, 1. श्याव स्व क्षेप वर्षिष्य-
न्भवति Kāṭh. 11, 10. 22, 8. Kāṭh. Çr. 22, 5, 10. कृष्णभावे श्यावः Lāṭj. 3,
1, 6. घ्राण्य Shapv. Br. 1, 7. कृतिः श्यावः, कृत्तः श्यावः gelbbraun, dun-
kelbraun TBr. 2, 3, 8, 1. RV. Prāt. 17, 10. MBh. 3, 16809. Suçr. 1, 48, 3.
96, 20. 114, 14. 116, 12. Varāh. Brh. S. 4, 29. 5, 56. 11, 32. 39. 61, 4. 67,
9. 79, 25. 94, 6. श्यावात 68, 67. श्यावलोलेतण 70, 19. Daçak. 73, 5. —
2) m. a) eine Krankheit des äusseren Ohrs Suçr. 1, 59, 3. 12. — b) parox.
N. pr. eines Schützlings der Açvin RV. 1, 117, 24. 10, 65, 2. — Nach
Sā. stünde RV. 5, 61, 9 श्यावै für श्यावाश्च N. pr. Zweifelhaft ist 8, 19,
37. — 3) f. ई parox. a) eine schwarze Stute RV. 8, 46, 22. — b) die Dunkle
so v. a. Nacht Naigh. 1, 7. RV. 1, 71, 1. 3, 53, 11. Vālah. 7, 5.
श्यावक (von श्याव) m. N. pr. eines Mannes RV. 8, 3, 12. 4, 2.
श्यावता (wie eben) f. das Braunsein Suçr. 1, 308, 11. Çāṅg. Sāh. 1,
7, 70 (शावता gedr.).
श्यावतिल m. der Mangobaum Çāḍāṭhāṭh. bei Wilson.
श्यावद् s. u. श्यावद्त्.
श्यावद्त् adj. braunzählig P. 5, 4, 144. AV. 7, 65, 3. 11, 9, 17. TS. 2,
5, 1, 7. TBr. 3, 2, 8, 12. Kāṭh. 31, 7 (dazu vgl. Āpast. 2, 12, 22, wo übri-
gens die Form श्यावद् in den Text aufgenommen ist). MBh. 12, 1210
(०द्वयपि mit der ed. Bomb. zu lesen).
श्यावद्त् adj. dass. P. 5, 4, 144. Mārk. P. 31, 27. Ind. St. 3, 476.
श्यावद्त्क adj. dass. M. 3, 153. Jīñ. 1, 222. 3, 209. Suçr. 1, 308, 11.
VII. Theil.

304, 18. Çāṅg. Sāh. 1, 7, 75.

श्यावद्त्ता f. nom. abstr. von श्यावद्त् M. 11, 49. Suçr. 2, 402, 9.

श्यावनाय gaṇa उत्क्रादि zu P. 4, 2, 90. m. N. pr. eines Mannes
gaṇa कुर्वादि zu 4, 1, 151.

श्यावनार्यीय adj. (चतुर्थर्थेण) von श्यावनाय gaṇa उत्क्रादि zu P. 4, 2, 90.

श्यावनार्य m. patron. von श्यावनाय gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151.

श्यावपुत्र m. N. pr. eines Mannes ebend.

श्यावपुत्र्य m. patron. von श्यावपुत्र ebend.

श्यावर्य m. N. pr. eines Mannes ebend.

श्यावर्य्य m. patron. von श्यावर्य ebend.

श्यावल m. patron. von श्यावलि gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104.

श्यावलि m. N. pr. eines Mannes ebend.

श्याववर्त्मन् n. eine best. Krankheit des Augenslides Suçr. 2, 309, 7.
Çāṅg. Sāh. 1, 7, 87.

श्यावाश्च (श्याव + अश्च) 1) adj. parox. braune Rosse habend: रथ
Çāṅh. Çr. 14, 33, 16. Taitt. Ār. 1, 11, 2. AV. 11, 2, 18. — 2) m. parox.
N. pr. eines Mannes, Liedverfassers von RV. 5, 52—61. Ātreja RV.
5, 52, 1. 81, 5. 8, 35, 19. AV. 4, 29, 4. 18, 3, 15. Āçv. Çr. 12, 14, 1. Pāñāv.
Br. 8, 5, 11. Çāṅh. Çr. 16, 11, 8. Pravarādhj. in Verz. d. B. H. 58, 2 v. u.
Verz. d. Oxf. H. 53, a, 19. fg. ०स्तुत RV. 5, 61, 5. श्यावाश्चस्य प्रकृतिः N.
eines Sāman Ind. St. 3, 240, b. — 2) n. a) die Geschichte von Çj. Çāṅh.
Çr. 16, 11, 7. — b) N. verschiedener Sāman Pāñāv. Br. 8, 5, 10. Ind.
St. 3, 240, b.

श्यावाश्चि (von श्यावाश्च) m. patron. des Andhigu RV. Anukr.

श्यावास्य (श्याव + घा०) adj. ein braunes Gesicht habend Pā. Gṛh.
1, 8. Davon nom. abstr. ०ता Suçr. 2, 406, 2.

श्याव्या f. etwa Dunkelheit (von श्याव) RV. 6, 15, 17.

श्येन Unādis. 3, 93 (parox.). adj. (f. श्येनी Çānt. 2, 20. P. 4, 1, 39; nach
dem Schol. auch श्येता) rötlich weiss (weiss AK. 1, 1, 4, 22. H. 1392.
nach den Comm. = श्वेत, शुध, रक्त, घारक्तः श्वेतः, श्वेतोदितः श्वेतः):
Agni RV. 1, 71, 4. 7, 4, 3. Rosse 5, 33, 8. एनी, श्येनी, कृष्णा, रोहिणी
AV. 6, 83, 1. 18, 4, 33. VS. 24, 3. die Farbe der auf- oder untergehenden
Sonne Çat. Br. 5, 3, 1, 7. Kāṭh. 13, 4. der Açvin Çat. Br. 5, 5, 4, 1. 3, 8.
Çāṅh. Çr. 15, 14, 23. Kāṭh. 13, 4. Kāṭh. Çr. 15, 3, 23. कंसश्येनी Kir. 5,
31. कुमुदश्येनी P. 6, 2, 2. Schol. श्येनी = कुमुदपद्मा Halā. 4, 53. —
श्येनी s. auch unter श्येन.

श्येतकालक m. ein best. Fisch ÇKDr. angeblich nach Hā. — Vgl.
श्येतकाल.

श्येतार्त्त (श्येत + अर्त्त) adj. (f. ई) rötlich weisse Augen habend VS. 24,
2. Çat. Br. 3, 3, 1, 14. fg. Kāṭh. 24, 1. Kāṭh. Çr. 7, 6, 14.

श्येती in Verbindung mit कर् TS. Prāt. 10, 18. nach dem Comm.
so v. a. bemeistern TBr. 1, 1, 8, 2. TS. 5, 5, 8, 1. 2.

श्येन Unādis. 2, 46. 1) m. a) der grösste und stärkste Raubvogel:
Adler; auch Falke oder Habicht Naigh. 5, 5. Nir. 4, 24. 11, 1. AK. 2, 5,
15. Trik. 3, 3, 266. H. 1334. an. 2, 289. Med. n. 21. Halā. 2, 98. श्येनो
न भीता घ्नतरो रक्षसि RV. 1, 32, 14. 33, 2. 118, 11. 163, 1. श्येनो इव घ्न-
तो घ्नतरिन्ते 163, 2. 2, 42, 2. 4, 6, 10. 5, 44, 11. 45, 9. 7, 56, 3. 63, 5. 8, 20, 10.
श्येनो गृध्राणाम् 9, 96, 6. 10, 99, 8. 127, 5. TS. 2, 4, 3, 1. श्येनो वयसां पतिष्ठः
21*